ꝯſilio impioꝝ: ꝛ in via pctoꝝ ꝛc.
hoc aūt fac donū ꝯſilij. Sextū ē do
nū intellect⁹ ꝯtra gulam: vt hō vi
uat in abſtinētia. Nā abſtinētia
ē vtus q̄ domat oīa vitia. eleuat
mentē ad celeſtia: ꝛ ē ſūma medi
cina corpis ꝛ aīe. Ideo petiuit pš
da m̄ intellcm ꝛ viuam. Septimū
eſt donū ſapie. ꝛ valet ꝯtra lux
uriā vt hō caſte viuat. qꝛ nō vult
dn̄s in ſuo ſeruicio hr̄e luxurioſos
Et ideo ait pꝓheta ezech. Eleuauit
me de⁹ inter celū ꝛ terrā: terraꝫ de
ſpiciendo ꝛ celū deſiderando Qui g̊
hec. vij. dona a dn̄o hꝫ: diues eſt
in oībus. iō pꝫ tercium Rogem⁹
g̊ dn̄m p donis ſpūſſancti Quarto
qꝛ dn̄s fideles ſeruos exaltat in re
gno eťno ꝛ introducē ad gaudia.
vnde math. Surge ſerue bone ꝛ fi
delis qꝛ in pauca fuiſti fidelis ſup
multa te ꝯſtituā. intra in gaudiū
dn̄i tui Ipſi eīn ſui dei ſedebūt ad
menſā dn̄i celeſtis. vt ipſe ait Lu
ce. xxij. Ego diſpono vobis: ſic diſ
poſuit m̄ pr̄ me⁹ regnum: vt eda
tis ꝛ bibatis ſup menſā meā in re
gno meo O q̄ diſſimił retributio
premiū ſuoꝝ dei ꝛ ſeruoꝝ dyabo
li. vt dr̄ pſa. Ecce dixit dn̄s. Serui
mei comedēt ꝛ vos eſurietis. ſerui
mei bibent ꝛ vos ſitietis. ſui mei
letabunť ꝛ vos triſtabimini. Sui
mei ſunt in pulchritudie ꝛ vos in ti
more. flagellacōe ac imundicia.
Sui mei laudabūt pre exultacōe
cordis: ꝛ vos clamabitis in dolore
cordis. Vn̄ pt dici de ſuis iſtis qꝛ
regina ſaba dixit de ſuis ſalomo
nis. Re. ij. Regina ſaba audiens
glīam ſalomois ꝛ veniēs videre. ꝛ
ſedēs in menſa vidēs ſalomonē in
tanta glīa oīa ante ordinata. ꝛ ſer
uos ita veſtitos in aureis veſtibꝫ:
dixit. Dn̄e bti ſunt ſui tui. Ita pt
dici de xp̄o. Cū ei audit regina ſa
ba .i. eccā de rege ſalomone .i. xp̄o
ꝛ de ſeruis e⁹ .i. angelis ꝛ elcīs. ac
ita videit in celo ſic audit h predi
care: pt bn̄ dicē ammirando glaꝫ
Beati ſunt ſerui tui dn̄e. Ergo ad
thema. Seru⁹ ille rogabat dn̄m.
Ita nos rogem⁹ vt nos paſcat ꝛ li
beret vt nobis dona tribuat ꝛ ad
gloriam pducat.

Dn̄ica. xxiij.
Sermo. lxiiij.

Cuius ē imago et ſupſcri
ptio. Math. xxij. Nō qꝛ ꝓp
ter pctm̄ primoꝝ pentū
.ſ. adē ꝛ eue magn⁹ defect⁹ huma
no gn̄i eſt relictus: ita qꝛ mali ſp
inuidēt bonis vtꝫ de lucifero qui ꝓ
pter inuidiā in padiſo decepit ge
nus humanū ea de cā qꝛ hō creat⁹
fuit vt impleret ꝛ poſſideret locuꝫ
ſuum in celo. Item patet de cayn
ꝛ abel. quia abel optimam ouem
obtulit deo: cayn vero viliſſimam
Domin⁹ reſpexit ad munera abel
ꝛ non ad cayn: ꝛ ideo inuidit fra
tri ſuo occidens eum Item patet
de ioſeph qui fuit iuſtus. et accu
ſauit fratres de crimine peſſimo.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ideo oderant eũ nec poterãt ei q̃c
q̃ꝫ pacifice loqui. Jtẽ pꝫ de ſaul ⁊
dauid: eo ꝙ dauid occidit goliã
gigantẽ fortiſſimũ: ⁊ liberauit po
pulũ dei. Jdeo ppl's laudabat eũ
plus q̃ꝫ ſaul cãtantes. Saul ꝑcuſ
ſit mille. ⁊ dd. x. milia. ꝓpter qd o
diuit eũ ſaul volens eũ occidere.
Sꝫ tñ bonis ẽ magnũ meritũ: qñ
ſuſtinent patienter malorꝝ pſecuti
ones. qd pꝫ in predcis Nã pntes
nr̃i decepti a dyabolo redẽpti ſũt a
xp̃o filio dei. ⁊ in locũ lucifero pa
tum collocati. eam ↄdemnatus ⁊ a
bel in mundo ſcis ⁊ in celo honora
tus. Joſeph venditus ⁊ in regno
egiptiorꝫ ſup oẽs eleuat⁹. dauid
patienter ſuſtinuit. ideo ſaul de re
gno poſitus ⁊ dd regnũ obtinuit
Voluit & xp̃s lucifer nove legis
relinq̃re exemplũ: vt malorꝫ pſe
cucões patienter ſuſtineam⁹ vtꝫ
in euangelio. q̃ iudei multotiẽs
inierunt ↄſiliũ vt capent eũ in ſer
mone: ſed nõ poterãt. Jdeo mõ ac
ceperũt ad eos ſeruos herodis qui
fuerũt pagani qui nõ ↄtentaban
tur iudeis: ſꝫ tñ tranſgreſſi ſunt le
gẽ vt capent eũ in ſermone. Sic
aqua vadẽs in motu ſuo qñ inim
a ẽ excedit meatũ. ⁊ ſi in vna pte
obſtruit querit aliam ptem. Jta
malicia iudeorum. Quõ hoc factũ
ſit: patet in euãgelio quod ſequi
tur. Textus euangelij.

Abeuntes pharisei inierunt cõſi
lium vt capent ihm in ſermone.
Et mittũt ei diſcipulos ſuos cũ he
rodianis dicẽtes Magiſter ſcim⁹
q̃ verax es ⁊ mãdata dei in verita
te doces ⁊ nõ ẽ tibi cura de aliquo
Nõ enim reſpicis pſonam hoim
Dic ergo nobis quid tibi videt̃.
Licet dare cenſum ceſari an non.
Cognita ihesus nequicia eorum:
ait. Oſtendite michi nummiſma
cenſus. At illi obtulerunt ei dena
rium habentem imaginem impe
ratoris. Et ait illis ihs. Cuius eſt
hec imago ⁊ ſupſcriptio. Dicũt ei
Ceſaris. Tũc ait illis. Reddite er
go q̃ ſunt ceſaris ceſari. ⁊ q̃ ſũt dei
deo. Et ſic nõ poterant eum cape.
Quia iſti herodiani fuerũt ſerui he
rodis regis: q̃ fuit ex pte impato
ris ibidem. ſic ſubtiliter reſpõdit:
nec prohibuit nec admiſit. Qua
ſi diceret. Si tenemini de iure ali
qd tributum ceſari: ex quo eſt in
ſuo dominio detur ei. Et qd de iure
tenemini deo de obſeruantia mã
datorꝫ ſuorum reddite. Et ſic pꝫ
euangeliũ. Ergo quo ad thema
Cuius imago ⁊ ſupſcriptio hec. c
¶ Ex hoc nota ꝙ quadruplex ſcri
ptura ſcripta eſt ſuper quatuor
imagines. Prima ſcriptura ſcrip
ta eſt ſup imaginẽ redemptoris.
Secunda ſcriptura ſcripta eſt ſu
per imaginem peccatoris. Tercia
ſcriptura ſcripta eſt ſuper imagi
nem vani hominis. Quarta ſcrip
tura ſcripta eſt ſuper imaginem
leticie et eternalis atq̃ ſempiterni
decoris. Prima ſcriptura ſcripta
ẽ ſup imaginẽ noſtri redẽptoris.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Vnde legitur in euangelio. Scri
pſit ſup eum pilatus. Jheſus na
zarenus rex iudeorum. Quaſi dice
ret. Judei nullam cauſam habue
runt ſup eum. Ego eram iudex ip
ſius. niſi qz dixiſſe ipſum aſſerūt
ſe regem iudeorum eſſe. Et hec ſu
pſcriptio eſt nobis ad honorem:
iudeis vero in confuſionem. Ve
niant ergo layci: et legant hanc
ſcriptionem: et compaciantur ei qui
pro eis ſuſtinuit. Et quia imago
xpriſti laycis penditur ad eccleſi
am et iuxta vias vt tanq̄ in libro
legant et diſcant pacientiam. caſ
titatem. et humilitatem. manſue
tudinem. pietatem et miſericordi
am. Clerici autem litterati legāt
hanc ſcripturā omni die in libris.
De hac ſcriptura dicitur in libro
ezechielis ſecundo capitulo. Ex
pandit ſcripturam coram me: et
hec ſcriptura erāt lamentationes
carmen. et ve. et eſt ſenſus. Tria
ſunt in hac ſcp̄tura intelligenda
Primum eſt: quare ibi ſcriptum
fuit lamentatiōes. Certe hoc ē ea
de cauſa. quia nos peccauimus et
ille nihil malefecit. nec inuentus
eſt dolus in ore eius et tamen pro
pter nos ptulit penas. Ideo me
rito lamentari debemus. Vnde a
mos ſecundo. Dies feſti veſtri con
uertentur in lamentum. Secun
dum ve eſt ve marie virginis ma
tris xpriſti que vidit filium eius
dilc̄m tam miſerabiliter tractari
de loco in locum. et ad crucis ſup
plicium. Tercium eſt vox filie ſy
on: que inter morientes expādit
man⁹ ſuas. Filia ſyon eſt maria
que expandit manus inter mori
entes. ſ. inter filium et latrones.
Tercium carmen eſt leticia quia
genus humanum per redemptio
nem xpriſti eſt letificatum et in ce
lo exaltatum vbi gaudet laudan
do eum. Ergo ſcriptū fuit carmen
leticie. Johānes in apocalipſi Vi
di turbaz magnam ante thronū
laudantes dn̄m in gloria et dicen
tes. Redemiſti nos ſanguine tuo
et feciſti nos deo noſtro regnum
et reges et ſacerdotes. Tibi laus:
tibi gloria et gratiarum actio per
infinita ſecula ſeculorum amen.
Ideo tu homo dum videris imagi
nem xpriſti in eccleſia. poteris di
cere. Cuius eſt hec imago et ſuper
ſcriptio. Alius poteſt dicere. Xpri
redemptoris et noſtre leticie et ho
noris. ¶ Secunda imago eſt ima
go peccatoris et eius ſuperſcripcō
eſt magni horroris. De hac ima
gine dicitur in pſalmo. In yma
gine pertranſit homo: ſed et fruſ
tra conturbatur. Theſaurizat
peccator: et ignorat cui congrega
bit ea. Eſt enī peccator mortalis
quaſi mortis imago. Scd̄m bern
hardum ſupſcriptio huius ima
ginis peccatoris eſt ſuum pecca
tum quod ſcribitᷓ ſtilo ferreo: vt
poſſit legere in die iudicij in fron
te. ſibi in confuſionem. Et hoc pro
bat iheremias. xvij. ca. Peccatū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vidi ſcriptū ſtilo ferreo ſup pecca
torem. ⁊ dyabolus ſtet a dextris
eius. Dicit pſ̄. Cū iudicatur exeat
condemnatꝰ. Septem ſcribent̄ ſup
cōſcientiā peccatoris. Primū eſt
peccatoꝝ multitudo quā non dele
uit per pn̄iam Vnde iob. Exarent̄
⁊ ſcribant̄ peccata peccatoris ſup
conſcientiam eius ſtilo ferreo. Et
hoc cōſiderans dauid poſtq̄ pecca
uit dixit. Miſerere mei deus ſcd̄m
magnā miſericordiā tuam. Secū
dum qd̄ ſup cōſcientiā pctōris ſcri
bit̄ eſt tempus qd̄ amiſit ⁊ nihil
boni fecit ſꝫ inutiliter expendit Vn̄
iob. in apoca. Dedi eis tempus ⁊
ipſi abuſi ſunt. Ideo tempꝰ poſt
mortē ampliꝰ non erit Terciū qd̄
ſcribit̄ ſup imaginē pctōris ē pul
chritudo anime eius quā habuit
quā polluit ⁊ denigrauit Vn̄ tre.
Denigrata ē facies eoꝝ ſup carbo
nes. Quartū eſt grā dei quā neg
lexit. Nā in grā ſumꝰ ſed negligiꝰ
miſerabilit̄. quia vnꝰ vadit ad villā
ꝑ auaricia. aliꝰ ducit vxorē ꝑ lux
uria. terciꝰ emit boues ꝑ ſupbiā
igit̄ neglexerunt. Ergo talis neg
ligētia ſcribit̄ ſup cōſcientiā pctō
ris. Quintū qd̄ ſcribit̄ pctōri ē ira
dei. Vn̄ in pſ̄. Prouocauerūt eū
filie ⁊ filij. Ideo iratꝰ dn̄s tradidit
eos tortoribꝰ ⁊ dyabolis. Sextū
ē pena ad quā obligant̄. nā ſicut
ſcriptura dicit. Pene dānandoꝝ in
ciuitatibꝫ. in legibꝰ. ⁊ in iure quic
q̄d dn̄t pati ꝑ ſuis delictis ſcribit̄
Fur ſuſpendit̄. raptor decollatur.
traditor rotat̄ ⁊c. Ita pena eterne
damnacōis non ē eq̄lis Alij ſuſti
nent fetorē. alij ardorē. vtꝫ in pſ̄.
Ad faciendā vind cām cōſcptam
⁊c. Septimū qd̄ ſcribit̄ pctōri ē
expulſio regni celeſtis. Sic enī q̄
expellunt̄ ꝑpter pctā ſua de ciuita
tibꝫ ſcribunt̄ in libris ciuitatis. ſic
expulſi a celeſti pr̄ia ſcribunt̄ in
libro eterne dānacōis. De quo in
apo. Vidi libros ⁊c ⁊ ex eis mortui
iudicati ſunt Vn̄ ſꝫ hō videt pctōrē
induratū pt̄ dicere ad alium. Cuiꝰ
ē imago hec ⁊ ſupſcriptio Aliꝰ pt̄
rn̄dere Hec eſt imago peccatoris.
Tercia imago ē vani honoris. De
hac imagine ⁊ ſupſcriptione dic̄
fulgētiꝰ quia romani faciebāt ima
ginē vani hōris ad modū mulie
ris vage ſedentis ſup cā aureis
lris. Hec eſt imago vani honoris.
hanc inſpice ⁊ ſp eam fuge. Hec
imago habuit coronā in capite ⁊
ceptꝝ i manu ſiniſtra. ⁊ pauonē
in manu dextra ⁊ ocul' ceca. ⁊ vela
ta. ⁊ ſedebat ſup currꝝ quē trahe
bant q̄tuor leones. Et hec erat rō
eoꝝ Vanꝰ honor mundi hꝰ q̄ illū
diligit ē inconſtans q̄ſi vaga mu
lier hn̄s coronā in capite quia ā mū
do tanq̄ rex ſemp deſiderat hono
rari. ceptꝝ in manu i ſignū quia ſp
deſiderat imperare. ceca oculis ⁊ ve
lata in facie. quia malicia excecauit
eam quia nullum curat pctm̄ vt dic̄
ſapiens. Excecauit eos malicia eo
rum. Habuit pauonē in vna ma
nu. quia ſicut pauo cū ſua cauda

ornat ſua poſteriora ⁊ anteriora:
ſed qñ ornat anteriora: denudat
poſteriora. Ita talis ornat ſe mū
do ⁊ ꝓuat ſe eterna glā. Quatuor
leones ante eā. q̄ q̄tuor pctā veni
unt cū honore vano hꝰ mundi viꝫ
ſupbia. auaricia. luxuria ⁊ inuidi
a. Et ſic pꝫ tercia imago .ſ. vani ho
noris ſuſcep̄co. Poſſet ẽ homo cū
talem hoīem vagum q̄rentem ho
norē viderit interrogare. Cuꝰ ē hec
imago ⁊ ſupſcriptio. Rñdet. va
ni honoris. Quarta imago ⁊ ſup
ſcriptio ē iuſticie. bonitatis ⁊ eter
nalis decoris. De iſta imagine iu
ſti boni hoīes ſunt creati ad decorē
regni dicitur gen̄. i. Creauit deus
hoīem ⁊c. Qñ ẽ poſt baptiſmū v
bi imago hec depingit̄ auro carita
tis ⁊ ornat ſe veſte caſtitatis ⁊ mū
dicie ſeruat̄ munda ſic ibi ↄmitti
tur a pſbro qñ induit puero hāc
veſtē qñ dt. Accipe hanc veſtē ⁊c.
Tūc bene pt eſſe ſpeculū ſine ma
cula. cādor lucis eterne. imago bo
nitatis Sꝫ ſup imaginē iuſti hoīs
ſcribit̄ ſupſcriptio leticie qñ dice
bat dñs diſcipul'. Gaudete. noīa
veſtra ſcripta ſūt in libro vite. In
hoc libro noīa oīm electoꝝ inſcri
bunt̄. ſic rex facit inſcribi oēs mi
lites ⁊ ſtipendarios ⁊ familiam.
Ita facit dñs vt dr in apo. Qui fa
cit voluntatē pr̄is mei ⁊ vicit mū
dum ⁊c. Item. ſcribe. beati mortui
⁊c. Item. ſcribe: beati qui ad cenā
agni vocati ſunt. Cuꝫ ẽ hō viderit
iuſtū hoīem pt dicere. Cuꝰ eſt ima
go hec ⁊ ſupſcriptio? Pōt dicere
aliꝰ. hec ē imago creata a dño Io
gaudia et̄na manēt ſcp̄ta ſup eā

Dñica. xxiiij.
Sermo. lxv.

Non mortua ē puella: ſed
dormit. Math. ix. Nos vi
demꝰ q̄ vnaq̄q; res appe
tit ſuū terminū niſi impediat̄. ſic
lapis cadēs de alto nō quieſcit ni
ſi tangat fundū vbi quieſcere pt.
Quia dicit ariſ. Omne leue ſurſū
⁊ omne graue deorſū. Itē hoc vide
mꝰ in aq̄ q̄ non quieſcit ſꝫ fluit do
nec veniat ad mare qđ ē terminꝰ
eiꝰ niſi impediat̄. Ideo dt ecc. viij.
Oīa fluīa intrant mare ⁊ tn̄ nō re
dundat. Et q̄ locus hoīs non ē in
hoc mūdo perpetuꝰ eo q̄ hō ad celū
eſt creatus. iō non dꝫ q̄eſcere do
nec veniat ad ſuū terminū. Vnde
augꝰ de ci. dei. Dñe creaſti nos ad
te ⁊ iō inq̄etū ē cor nr̄m donec veni
amꝰ ad te. Et illud ↄſiderauit dñs
in hac puella q̄ erat iā morte ſine
fine preuenta. voluit eā reſuſcita
re vt ad finē p bonā fidē poſſit an
helare ⁊ ſe preparare ad bonā vitā.
Iō v̄bum p̄allegatū dixit cū pr̄ di
xit. dñe. filia mea mō defuncta ē.
Rñt. Non ē mortua morte eterna.
ſed dormit morte nāli. iō volo eam
reſuſcitare vt illa q̄ aīa eius vidit
valeat alijs nūciare Videntes hoc
ſignū magnificabant dñm. Quō
aūt hoc factū ſit pꝫ in euāgelio.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf